

ՈՒՒԼԵՐԸ ԵՒ ՏՐԱՎՈՒՄ

Ա Ն Տ Ո Ն Ի Ո Ս ԵՒ Կ Լ Է Ո Պ Ա Տ Ր Ա

Ա Ն Ձ Ի Ն Ք

ԱՆՏՈՆԻՈՍ	}	Եռապետներ
ՀՈԿՏԱՒԻՈՍ ԿԵՍԸՐ		
ԼԵՊՏՈՍ	}	— Մենն Պոմպեոսի որդին
ՍԵՔՍՏՈՍ ՊՈՄՊԷՈՍ		
ԴՈՄԵՏՈՍ ԷՆՈՐԱՐԲՈՍ	}	Անտոնիոսի բարեկամները
ՎԵՆՏԻԳՐՈՍ		
ԵՐՈՍ		
ՍԿԱՐՈՍ		
ԴԵՐԿԵՏԱՍ		
ԴԵՄԵՏՐՈՍ		
ՓԻԼՕ		
ՄԵԿԵՆԱՍ	}	Կեսարի բարեկամները
ԱԳՐԻՊՊԱ		
ԴՈԼԱՐԵԼԼԱ		
ԹԻՐԷՈՍ		
ԳԱԼԼԱՍ		
ՄԵՆԱՍ	}	Սկզբուս Պոմպեի բարեկամները
ՄԵՆԵԿՐԱՏ		
ՎԱՐՐՈՍ		
ՏԱՒՐՈՍ	}	— Կեսարի տեղակալ-զորապետը
ԿԱՆԻԳՐՈՍ		— Անտոնիոսի տեղակալ-զորապետը
ՍԻԼԻՈՍ	}	— Վենտիգիոսի բանակին մէջ սպայ մը
ԵՒՓՐՈՆԻՈՍ		— Դեսպան մը Անտոնիոսէն Կեսարին
ԱԼԷՔՍԱՍ	}	Կլեոպատրայի սպասեակները
ՄԱՐԿԻԱՆՍ, Ներքինի մը		
ՍԵԼԵՒՈՍ		
ԴԻՈՄԵԴ		
ԲԱՂԻԱԳՈՒՇԱԿ		
ՇԻՆԱԿԱՆ ՄԸ	}	— Թագուհի Եգիպտոսի
ԿԼԷՈՊԱՏՐԱ		— Քոյր Կեսարի, և կին Անտոնիոսի
ՀՈԿՏԱՒԻՈՍ	}	Կլեոպատրայի նածիշանները
ՇԱՐՄԻԱՆՍ		
ԻՌԱՍ		

Սպաններ, զինուորներ, պատգամաբերներ և ուրիշ սպասուորներ :
Տեսարանը սեղի կ'ունենայ Հուստակամ կայսրութեան այլ եւ այլ մասերուն մէջ :

Լայն կամարն ի յայ կործան ւ՛հօս է միջոցքս բովանդակ .
Երկիրները հող են լոկ . մեր աղբուստ աշխարհն հաւսար
կը սնուցանէ մարդ ու գազան . այսպէս ընե՛ն

Է վեհաւթիւնը լոկ կենսքի (համբարեւո՛ւ) : Երբ այսպիսի փոխազարձող
Ձուգեակ մը և այսպիսի երկու անձեր են ընողներն ,
որուն մէջ հարկ կը դնեմ ամբողջ աշխարհի վրայ վկայելու ,
Տուգանքի պատիժի տակ , թէ անըման կը կենանք մենք :

ԿԼԷՌ. Ո՛հ չըքնա՛ղ կեղծ ու պատիր : Ինչո՞ւ Քուլվեան կին առաւ ,
Ու չըսիրեց գանձիկ : Պիտ՝ երեւամ անմիտն որ չեմ .
Անտոնիոս ինքն ինչ որ է միշտ ան կ'ըլլայ :

ԱՆՑ. Բայց գրգռանքով
կէնպատրի : Օ՛ն , տարիանքի ու անոր գոյտըր ժամերուն
Սիրուն ըլլայ , մեր ժամանակն անախո՛րժ վիճուեցորով
Չի խըռովեալ : Պէտք չէ վայրկեան մ'իսկ մեր կեանքէն
Սահի անցնի առանց մէկ նոր հաճոյքի : Ի՞նչ խաղ ունինք
Այս երեկոյ :

ԿԼԷՌ. Դեպաններո՛ւն ունկնդրէ :

ԱՆՏՌ. Չըզէ՛ , ձըզէ՛ .
Հակառակո՛ղ իմ թագուհիս , որուն ամէ՛ն բան կը վայլէ .
Յանդիմանել , ծիծաղել , լալ , որուն մէն մի յոյզ կըբի
Լի կատարեալ կը հընարի՛ . քու մէջդ՝ աղւ՛տը , զմայլելի՛
Երեւալու : Պատգամաբեր պէտք չէ ինծի , բայց միայն քուկդ .
Եւ միս մինակ փողոցներն այս գիշեր մենք ժուռ պիտի գանք
Թափառելով , և դիտենք մարդոց բարբերն ու գընացքն :
Օ՛ն , թագուհիս :

(Կը Տէ՛լէ Անտոնիոս և Կլեոպոտր իրենց նեփոսորդներով)

ԴԵՄ. Այսքան թեթեւ՝ արժէք կուտայ Անտոնիոս կեսարին :
ՖԻԼՕ. Պարոն , երբեմն , այն ատեն որ Անտոնիոս չէ ինքըզինք ,
Խիստ պակաս կը մնայ այն մեծ յատկութենէն որ զուգընթաց
Պէտք է ըլլայ Անտոնիոսի հետ ամէն ժամ :

ԴԵՄ. Հաս կը ցաւիմ՝
Որ հասարակ շատիսան այսպէս կ'իրաւացնէ որ գինքն այս կերպ
Հուով կը պատմէ : Բայց յոյս ունիմ վաղ լաւագոյն արարքներու .
Մընաք բարեաւ :

Կը Տէ՛լէ

Յետաւան Ռ. — Նոյնը — ուրիշ սեմնակ
կը մտնեն Եարմիան , Իւստ . Ալեքսաս և Բաղդազուսակ

ՀԱՐ. Վե՛հ Ալէքսաս , քաղցր Ալէքսաս , ինչ որ կ'ուզես՝ անոր էն շատն Ալէքսաս ,
գրեթէ ամենէն գերիվեր Ալէքսաս , ո՛ւր է սա բազմագուշակը զոր այնչափ գովեցիր թագուհիին
Ա՛ն , ո՛ւր էր թէ գիտնայի սա ամուսինը որ , կ'ըսես , իր գլխի ծաղկաբուրդներուն հետ փոխ-
իփոխը եղջիւրներ պիտի կրէ :

ԱԼԷՔՍ. Բաղդազուշակ :
ԲԱԳԴ. Հրամաննի՛գ :

ՀԱՐ. Ան է մարդը : Գու՞ք էք . պարոն , որ գիտակ էք շատ բաներու :
ԲԱՂԴ. Բնութեան անհուն գաղտնեաց գրքին մէջ քըչիկ մը կրնամ կարդալ
ԱԼԷՔՍ. Տներ ձեռքդ անոր որ կարդայ :

(Այլ տնի Ենթադրում)

Էն՞ի. Հքթանդանը շուտ բերէք . առատ գինի կընդգայտի կենացնըը խմելու :

ՀԱՐ. Բարի պարոն , բարի բաղդ մը տուր ինծի .

ԲԱՂԴ. Ես չեմ շիներ , կանխատես եմ :

ՀԱՐ. Խնդրեմ ուրեմն , ինձի բարի կանխատեսէ :

ԲԱՂԴ. Շատ աւելի դուք փայլուն պիտի ըլլաք քան զոր էք :

ՀԱՐ. Ըսել կ'ուզէ մարմինով :

ԻՌԱՍ. Ո՛չ , ներկ պիտի գործածես երբ ծերանաս :

ՀԱՐ. Խորշոմեները վըրաս բարի :

ԱԼԷՔՍ. Մի՛ խռովէք իր կանխագէտ միտքը , ուշ գրէք :

ՀԱՐ. Սուս :

ԲԱՂԴ. Յաւէտ սիրող պիտի ըլլաս քան սիրեցեալ :

ՀԱՐ. Աւելի կ'ընտրեմ խըմելու տալ ինքզինքս ու լերդս այրել :

ԱԼԷՔՍ. Բայց մտիկ ըրէ :

ՀԱՐ. Օ՛ն ալ հիմա , տեսներք պրանչելի բաղդ մը : Երէք թագաւորի ամուսնանամ
մէկ առտուով , և երեքէն ալ այրի մնամ : Յիսուսիս զաւակ մը ունենամ , որուն ծառայական
սպաս ընծայէ Հերովդէս՝ Հրեաստանի արքան : Բաղդ կարդա ինձի՝ Հոկտաւիոս Անտարի Հետ զիս
ամուսնացնելու ու բարձակից ընկերուհի ընելու զիս սիրուհիս :

ԲԱՂԴ. Տիկինն որուն կը ծառայես , անկէ երկար պիտի ապրի :

ՀԱՐ. Ի՛նչ աղւոր բան : Երկար կեանքն ես թուզէն շատ կը սիրեմ :

ԲԱՂԴ. Գուն տեսած ու անցուցած ես աւելի լաւ բաղդի վիճակ քան այն որ քեզ
կը մտենայ :

ՀԱՐ. Ուրեմն ըլլալիքը՝ զաւակներս անուն չպիտի ունենան : Խնդրեմ , քանի՞ մանչ
ու աղջիկ պիտի ունենամ :

ԲԱՂԴ. Եթէ մէն մի տենչանքդ արգանդ մը ունենար , ու պողաբեր ըլլար մէն մի
տենչանքդ , մէկ միլիոն մը :

ՀԱՐ. Անդին , խնթի : Կը ներեմ քեզի իբր կախարդ :

ԱԼԷՔՍ. Գուն գիտես որ պառկած անկողի՞նդ միայն տեղեակ է տենչանքներուդ :

ՀԱՐ. Չըզէ հիմա , Խոստին բաղդը ըսէ :

ԱԼԷՔՍ. Ամէնիս ալ բաղդերնիս գիտնանք :

Էն՞ի. Իմ ու շատերուն բաղդը այս գիշեր պիտի ըլլայ . — արբած անկողի՞ն :

ԻՌԱՍ. Առ քեզի ափ մը եթէ ոչ ուրիշ բանի՞ գէթ մաքուր բարիքի նշանակիչ :

ՀԱՐ. Ճիշդ ինչպէս ներդրի յորդու՞մը՝ սովի նշանակիչ է :

ԻՌԱՍ. Անգին գնա զուն՝ անտառակ , զուն չես կրնար բաղդ գուշակել :

ՀԱՐ. Ո՛չ , եթէ իւզոտ ափ մը բազմաբեղուն գուշակութիւն չէ , ձեռքս բերնիս չի
հասնիր : Կ'աղաչեմ , ամենաուր բաղդ մը կարդա անոր :

ԲԱՂԴ. Երկուքնուդ բաղդն համանման է :

ԻՌԱՍ. Բայց ի՛նչպէս , ի՛նչպէս , մանրամասն ըսէ :

ԲԱՂԴ. Ըսելիքս ըսի :

ԻՌԱՍ. Անկէ մատ մը աւելի չունի՞մ բաղդ :

ՀԱՐ. Լա՛ւ , եթէ ինէ մատ մը աւելի ունենայիր բաղդ , ի՛նչ բանի վրայ կ'ուզէիր
որ ըլլար :

ԻՌԱՍ. Ամուսնինս քթին վրայ չպիտի ուզէի անշուշտ :

ՇԱՐ. Երկիրը ուղղի՞ն մեր գարշ մտածումները: Ալէքսաս — օն տեսնեք, անոր բաղդը, անոր բաղդը: Օ՛, թող կարգուի ան՝ կնոջ մը հետ որ չի կրնար ժուժկալել, քաղցը Խոս, կը պաղատիմ՝ քեզի, և թող ան մեռնի, ու աւելի գէշ մը տուր իրեն, և թող գէշին աւելի գէշն յաջորդէ, մինչև որ ան ամենէն գէշը խնդալէն տանի զինքը գերեզման, յինսպատիկ եղիւրագարգ: Ողորմած Խոս, շնորհէ ինձի՛ աս աղաչանքըս, թէպէտ մերժես ինձի աւելի կարեւոր բան մը, բարի Խոս, կը պաղատիմ՝ քեզի:

ԻՌԱՍ. Ամէ՛ն: Պաշտելի՛ զիցուհի, լսէ՛ ժողովուրդին այդ աղաչանքին, զի ինչպէս որ սրտակուտը բան է տեսնել ազնիւ մարդ մը թուլաբարոյ կնոջմով, այնպէս ալ մահացու ցաւ մըն է տեսնել կեղտոտ անզգամ մը եղիւրագորակ, ուստի, պաշտելի՛ զիցուհի, վայելչութիւնը յարգէ՛, ու անոր համեմատ բաղդաւորէ՛ զինքը:

ՇԱՐ. Ամէ՛ն:

ԱԼԷՔՍ. Սըրոնց նայէ հիմա, եթէ իրենց ձեռքն ըլլար զիս եղիւրաւոր ընել, ինքը՝ զինքնին պրոնիկ կ'ընէին. բայց կ'ընէի՞ն աս:

ԻՆՈՒ. Սո՛ւս, ահա կուգայ Անտոնիոս:

ՇԱՐ. Ան չէ, այլ Թագուհին:

(Կը հռնէ Կլէպտրոս)

ԿԼԷՈՒ. Տեսա՞ք իշխանս:

ԷՆՈՒ. Ո՛չ, տիկին,

ԿԼԷՈՒ. Միթէ հոս չէ՞ր

ԷՆՈՒ. Ո՛չ, տիկին:

ԿԼԷՈՒ. Զուարթութեան հակամէտ էր, բայց յանկարծ Հռոմէական

Մըտածում մը միտքը ինկաւ: Էնտարբո՞ս:

ԷՆՈՒ. Տիկին:

ԿԼԷՈՒ. Փնտրուէ ան ու հոս բեր: Ո՛ւր է Ալէքսաս:

ԱԼԷՔՍ. Հո՛ս. հրամայեցէք:

Ահա կուգայ իշխանըս:

ԿԼԷՈՒ. Չը պիտի մենք նայինք վըրան,

Եկէք երթանք միասին:

(Կը հռնէ)

(Կը հռնէ Անտոնիոս պարթաւորի մը հետ ու հետեւորդներով)

ՊՏԳՄ. Ֆուլվիա ձեր կինն առաջ ելաւ պատերազմի:

ԱՆՏ. Ի՞մ եղբորը՝

Լուկեոսի զէմ:

ՊՏԳՄ. Այո՛:

Բայց շուտ վերջ գտաւ այդ պատերազմն, ու հանգամանքը ժամուն

Բարեկամներ ըրաւ զիրենք, միացնելով ուժերնին

Կեսարի զէմ, որ աւելի յաջողելով մարտին մէջ, դո՛ւրս

Վանտեց զիրենք Իտալիայէ, առաջին իսկ բաղիւնովին:

ԱՆՏ. ՔՊեռ աւելի գէշն ունի՞ս:

ՊՏԳՄ. Գէշ լուրին ա՛խար պատմողն ալ

Կը վարակէ:

ԱՆՏ. Երբ անմիտին վերաբերի կամ վտտոիրտին:

Խօսքդ յառաջ տար: Անցած իրերն ալ լըմնցած են ի՛նձ համար.

Բանն այս կերպ է. ո՞վ որ ստոյգն ըսէ ինձի, թէպէտ իտքին

Մէջ մահ հենայ, մըտիկ կ'ընեմ իբրև թէ ան փաղաքէր:

ՊՏԳՄ. Լաբիէնտս—իստ լուր է աս — Պարթեւական իր զօրքով

Եփրատն անցած՝ Ասիոյ վրայ արշաւած է. իր յաղթող զօրքը

Մածանած Սուրիայէն մինչև Լիզեա . մինչև Յոնեա .
Մինչդեռ

ԱՆՑ. Անտոնիոս ըսել կ'ուզես :

ՊՏԳՄ. Ո՛հ , իշխա՛ն ,

ԱՆՑ. Պարզ խօսէ ինձ , ժողովրդին լեզուն դուն մի նըրբացընէր .

Կէոպարտան կոչէ այնպէս ինչպէս Հըռոժմ ան կը կոչեն .

Ֆուլվիայի լեզուովը դո՛ւն ալ առակէ՛ , ու թերոյթներս

Երեսիս տուր այնքան ազատ որքան չարգրուց , ճշմարտախօս

Երկուքն ալ ուժ ունիս խօսիլ : Ո՛հ , այն ատեն մենք որոմներ

Կը բուսցընենք երբ մեր հովերը շեղմամբ կը մնան հանդարտ ,

Եւ մեր թերոյթք երբ մեզ պատմուին , գոզցես թէ մեր հերկումն է այն .

Երթաս բարով առ ժամ մը :

ՊՏԳՄ. Մտառայ եմ Ձեր բարձր հաճոյքին ,
(Կը Վիլի)

ԱՆՑ. Սիկիոնէ Ի՛նչ լուր կայ : Չայն տուէք հոգ :

Ա. ՍՊԱՍ. Սիկիոնէ մարդը ո՛ւր է : Ատանկ մարզ կա՛յ :

Բ. ՍՊԱՍ. Ձեր հրամանին
Կը սպասէ ան :

ԱՆՑ. Թող երեւայ : Եզիպտական այս ամուր
Կապանքները պէտք է խըզեմ՝ , և կամ կորչիմ սիրոյ գերի :

(Կը մտէ սպիշ գաթաբոբէր մը)

Գո՛ւն ինչ ես :

Բ. ՊՏԳՄ. Ֆուլվեա Ձեր կի՛նը մեռա՛ւ :

ԱՆՑ. Ո՛ւր մեռաւ :

Բ. ՊՏԳՄ. Սիկիոնի մէջ :

Հիւանդուժեանը որքան երկարիլն , ու դեռ ուրիշ

Կարեւոր բան որ՛ Ձեզ անկ է տեղեկանալ , ա՛ս կ'իմացնէ՛ :

(Ստա՛յ մը կոտոր)

ԱՆՑ. Չըզէ զիս :
(Բ. գաթաբ. կը Վիլի)

Մեծ ոգի մը գընաց ահա : Այսպէս էր իմ

Ալ բաղձանքըս : Ինչ որ յաճախ մեր քամահրանքը կը նետէ

Մենէ մէկդի , կ'ուզենք որ մերն ըլլայ դարձեալ : Ներկայ հաճոքն

Անուարարձիկ վայրիջումով , ինքզինքին ձիշգ հակառակը

Կը դառնայ : Հիմա որ գնաց , լա՛ւ է անի : Ջան յառաջ

Մըղը ձեռքը պիտի կորզէր ան ետ բերէր : Այս կախարդիչ

Թագուհիէն պէտք է խըզուիմ : Բիւր հազար փեաս , ինձի ծանօթ

Չարիքներէն դեռ աւելի , իմ հեղգութի՛ւնըս կ'երկնէ :

Հոս եկուր , Էնոբարբոս :

(Կրկն կը մտէ Էնոբարբոս)

ԷՆՈ. Ի՛նչ է Ձեր հաճոյքը , տէր :

ԱՆՑ. Պէտք է փութով մեկնիմ հոսկէ :

ԷՆՈ. Ուրեմն այն ժամանակ կը մեռցընենք բոլոր մեր կնիկ մարդիկը , Կը տեսնէք
ո՛րքան մահաուիթ է իրենց փոքր մէկ անպնուութիւն մը : Եթէ մեր մեկնումին հարուածը կրեն ,
մահ է՝ ուրիշ խօսք չկայ :

ԱՆՑ. Պէտք է երթամ :

ԷնՈ՛ւ Լարկադրէն պարագայի մը տակ, թող մեռնին կիները, բայց մե՛ղք է զանոնք կորուստի տալ ոչինչ կեցած տեղը, թէև անոնք ու մեծ նպատակ մը երբ դեմ առ դեմ գան, ոչինչ պէտք է համարուին անոնք: Վէտպատարան՝ այս լուրէն պղտիկ հոյ՛ մը անգամ մը որ առնէ, վայրկենապէս կը մեռնի: Քսան անգամ մեռնիրը տեսած եմ շատ աւելի թնթն բանի համար: Իրա՛ւ, կը խորհիմ թէ գորակէ բան մը կենալու է մահուան մէջ որ իր վրայ սիրողական գործ մը կը կատարէ, ա՛յնքան արագախոյ՛թ է մեռնելու մէջ:

ԱՆՑ. Մարդու ինքքէ դուրս վարպետ է անկեալ:

ԷնՈ՛ւ Ըւա՛ղ, ոչ, տէր իմ՛: Իր կիրքերը զուտ սիրոյ ազնուագոյն մասէն կազմուած են սոսկ, անոր՛ Տղոմու՛քը ու ջուրերը շնք կրնար հառաչանք ու արցունք կոչել: անոնք աւելի մեծ մրրկիներ ու անպրոպներ են քան օրացոյցներու նշանակածները. ստի վարպետութիւն չկրնար ըլլալ իր քով, եթէ ըլլայ, ուրեմն ո՛չ միայն Արամազդ, այլ ան (նէ) ալ կ'իջեցնէ անձրեւի տարափ:

ԱՆՑ. Իցի՛ւ երբէք զինքը տեսած չըլլայի:

ԷնՈ՛ւ Ո՛հ իշխան, այն ժամանակ անտես թողած պիտի ըլլայիք զարմանաւոր հրաշա կերտ մը, որմէ զուրկ ճապացած ըլլալնի՛ք Ձեր ուղեգնացութեանց յարգը պիտի կորսէր:

ԱՆՑ. Մեռե՛ր է Ֆուլվիան:

ԷնՈ՛ւ Ի՛նչ, տէր իմ՛:

ԱՆՑ. Մեռե՛ր է Ֆուլվիան:

ԷնՈ՛ւ Ֆո՛ւլվիան:

ԱՆՑ. Մեռե՛ր:

ԷնՈ՛ւ Է՛հ, Տէր իմ, աստուածներուն գոհութիւն և զոհ մատուցէք: Երբ իրենց զիցապետութիւնք կը հաճին մարդու մը կինը իրմէ առնել, ատի ցոյց կուտայ աշխարհիս դեր-ձակները, ազոր մէջ սա միխթարանքը տալով որ երբ հին հագուստները կը մաշին կը լծնան, կան հոգիներ նոր շինուու: Եթէ Ֆուլվիայէ գատ ա՛լ ուրիշ կին չըլլար, այն ժամանակ իրաւ կտոր կտոր կ'ըլլայիք, և ողբուլացի արժանի կ'ըլլար զիպուածը. այս վիշտը իր միխթարանքը իր գլխուն վրայ կը կրէ, հին շապիկը նոր ներքնագգեստ մը յառաջ կը բերէ, և վերջապէս ստի մը բերելիք արցունքէն աւելին չարժեք այս ցաւը:

ԱՆՑ. Պետութեան մէջ անոր բացած գործը բնաւ չի հանդուրժեր իմ բացակայ ճալըս:

ԷնՈ՛ւ Եւ Ձեր հոս բացած գործը առանց Ձեզի չի կրնար ըլլալ, մանաւանդ Վէո-պատարայինը որ մարողապէս Ձեր կենալուն վրայ կախուած է:

ԱՆՑ. Այլ թո՛ղ թնթն պատասխաններն: Մեր սպաներուն իմաց տրուի, Մրտագրածնիս: Մեր ձեպելուն պատճառը ե՛ս պիտի բանամ Թագուհիին ու իր տարփոտ սիրտը ընեմ մեր մեկնելուն: Ձի ոչ միայն Ֆուլվիայի մահն, աւելի հզօր նկատուածերով կը խօսի մեզ, այլ Լուովի մէջ մեր բազմաթիւ ջանահրճար Բարեկամաց նամակներն ալ շուտ մեր գարձը կ'աղբբան: Սէքստոս Պոմպէ՛ Վեսարի դեմ՝ մարտահրաւէր կը խիզախէ ու կը կանգնի իշխող ծովու: Մեր ժողովուրդը յեղյեղուկ Որոնց արտին սէրը երբէք արժանիին չի կապուիր: Մինչև որ ա՛յ իր արժանիքն անցած չըլլայ, ըսկըսեր է Մեծ Պոմպէտուն ու իր բոլոր յարգն ու պատիւ անոր որդւոյն Վերարկել, որ անունով և ուժով վեր, աւելի վեր երկուբքն թէ՛ տոհմով թէ՛ կենցաղով, կը կանգնի Առաջաւոր պատերազմիկ, որուն ուժը՝ յառաջ գնալով Երկրիս կողմը վժռանգի կրնայ բերել: Շատ բան աճման Կայր տըւած է որ ինչպէս մազն երկվարին, գեռ հագիւ կեանք

Աւեր , և ոչ թոյնը օծի *) : Ըսէ ամէն անոնց որոնք
Մեր Հրամանին ներքև են թէ մեր կամքը կը պահանջէ
Փռւթով Հոսկէ մեկնելնիս :

Է ՆՈ Կը կտարեմ՝
(Կը ԳՆԻՔ)

Յետաւան Գ. — Նոյնը — ուրիշ սեմնակ
Կը մտնեն Կիւպատա , Գարմիան , Իռաւս եւ Ալեքսա

ԿԼԷՌ. Ո՛ւր է ան :

ՇԱՐ. Չըտեսայ զինքն անկէ ի վեր :

ԿԼԷՌ. Գնա տես ո՛ւր է ,
Որի հետ է ու ինչ կ'ընէ : Ես չեմ զրկած քեզ , եթէ ան
Տրտում գտնես , ըսէ խաղի պարի մէջ ես , եթէ զըւարթ՝
Իմացուր թէ յանկարծ ինքզինքս տրկար զգացի , ու շուտ դարձիր :

ՇԱՐ. Տիկին , կարե՞ս , եթէ խորունկ սէր ունիք վրան . նոյնը իրմէ
Գրաւելու կերպ չէք բռներ :

ԿԼԷՌ. Հապա ի՞նչ ընել պէտք է
Որ չեմ ընեք :

ՇԱՐ. Ամէն բանի մէջ կամքն ըրէք , բանի մը մէջ
Դեմ մի՛ գաք :

ԿԼԷՌ. Անմիտ իւրբառ . ան ատ կերպով ձեռքէս կ'ելլէ :

ՇԱՐ. Մի՛ փորձէք զինքն ատ կերպ այդչափ , իմ փափաքս է , մեղմացընէք .
Երկիւղ յաճախ ազգողը մեզ վերջն ատելի կը դառնայ .
(Անոթ) էս կը սորէ)

Բայց տես կուգայ

Անտոնիոս :

ԿԼԷՌ. Տըկա՛ր , կտարա՛ծ կը զգամ ինքզինքս :

ԱՆՏ. Կը ցաւիմ

Հունչ՝ յայտնութիւն տալու մտքիս . . .

ԿԼԷՌ. Օգնէ , զիս տա՛ր , սիրելիդ իմ
Շարմեան , հիմա՛ պիտի իյնամ , ալ զիմանալ կարելի չէ .
Ձե՛ն տանիր մահկանացու կողերը :

ԱՆՏ. Բայց , սիրեցեալդ

Իմ թագուհի :

ԿԼԷՌ. Ինդրեմ՝ , հեռուն կեցէք ինէ :

ԱՆՏ. Ի՞նչ կայ որ :

ԿԼԷՌ. Գիտեմ այդ նոյն աչքէն , լաւ լուր մը եկած է : Ամուսնացեալ
Կինն ի՞նչ կ'ըսէ — կընաք երթալ : Իցի՛ւ երբէք գալու հրաման
Ձեզ սուած չըլլար : Թող ան չըսէ թէ ես եմ Ձեզ պահողը հոս :
Չունիմ Ձեր վրայ իշխանութիւն : — Անորն էք դուք :

ԱՆՏ. Քաղ գիտեն դիք . . .

ԿԼԷՌ. Օ՛ , բընաւ չէ՛ երբէք եղած թագուհի՛ ա՛յսպէս խորունկ

*) Հիմօտայ ճախպաւարում մը կ'ակնարկէ , որուն համեմատ կը հաւատային թէ ձիուն
մազը եթէ ջուրը ձգուի , կեանք կ'առնէ ու յետոյ օծի կը փոխուի :

Նենգուած՝ խառուած : Սակայն առջի օրէն տեսայ նենգութիւնները Տընկըւած :

ԱՆՑ. Կլէոպատրա . . .

ԿԼԷՈ. Ինչո՞ւ ես Ձեզ գիտնամ իմըս
Ու ճշմարիտ հոգևով իմըս , թէպէտ երգուած ատեն զուք
Ղերն աստուածները սարսեցնէք գահերնուն վրայ , զուք որ ֆուլվեան
խաբած էք : Օ՛հ , մոյկեան յիմարութիւն , թակարդուիլ
Բերանարուղիս ուխտերով , որ երգուընցուած պահուն իսկ
Կը բեկանին :

ԱՆՑ. Իմ՝ քաղցրագո՞ն թագուհիս :

ԿԼԷՈ. Ո՛չ , ո՛չ , ինչդրեմ ,
Ձեր երթալուն մի՛ պատրուակ գտնել ջանաք : «Մընաք բարով»
Ըսէք՝ գացէք : Երբ զուք կենալ կ'աղերսէիք , ան էր ատենը
Խօսքերու : Երթալ չի կա՛ր այն ժամանակ : Յաւիտեա՛նն էր
Աչքերնուս մէջ՝ շուրթերնուս վրայ , երանութիւն՝ մեր կե՛ռ
Յօնքերուն մէջ . մեր ո՛չ մէկ մասն այնքան ըստոր որ երկնքէն
Աերած չըլլար : Ենո՞նք նոյնն են հիմա , կամ դո՛ւն աշխարհիս
Ամենէն մեծ զօրագլուխը , սըտախօսի ամենէն մեծն ես դարձած :

ԱՆՑ. Ի՞նչպէս , տիկին :

ԿԼԷՈ. Կ'ուզէի որ ես քու հասակդ՝
Կերպարանքդ ունենայի : Կը գիտնայիք թէ սիրս մը կայ
Եզդախօսի թագուհւոյն մէջ :

ԱՆՑ. Մըտիկ ըրէ . թագուհի :

Ժամանակին հարկը հըզօր վայրիկ մը մեր փոյլթ սպասը
Կը հրամայէ , բայց իմ բոլոր սիրտը Ձեր քով կը մընայ Ձե՛զ
Ըսպասարկու : Մեր Խտալեոյ աշխարհն համա՛կ կը շողայ
Ներքին մարտի սուրբերով : Սէքստու Պոմպէ կը մերձենայ
Նաւահանգիստը Հըռոմի : Ձոյգ հաւասար երկու առտնին
Ձօրութիւններ հակառակող կուսակցութիւն կը ծընին :
Ան որ կ'ատուէր , ուժ կապելով՝ նոր կը սկըսի մարտը սերն ալ
Իրեն կապել : Դատափեսուած Պոմպէտը , հօրը պատուովը
Մեծածոխ , արագ արագ մուտ կը գործէ սիրտը անո՞նց
Որոնք ներկայ վիճակէն չեն օգտաւորուած , որոնց թիւն
Սպառնալից է : Եւ այս անշարժ հանդարտութիւնն , յոգնած տաղտուկ
Հանգիստէ , կ'ուզէ ցընցուիլ որեկեցէ մէկ խօլ խիզախ
Փոփոխութեամբ . իմ աւելի յատուկ պատճառս , այն որ Ձեր մօտ
Գէտք է իմ երթս ապահովէ , ֆուլվեոյ մահն է :

ԿԼԷՈ. Թէպէտ խեղքի
Պակտութենէ հասուն տարիքը չի կրնար զիս գերծ ընել ,
Գէթ զերծ կ'ընէ տղայութենէ : Կրնա՞յ իրաւ ֆուլվիա մեռնիլ :

ԱՆՑ. Մեռեր է , իմ թագուհիս :
Աչքէ անցուր աս ու երբ որ վերին հաճոյքդ ու պարագ ժամըդ
Հանդիպին , կարգա տեսիր Ի՞նչ խռովութիւն յուզած է ան .
Յետին պահու՛ն լաւագոյն : Տես ո՛ր և ե՛րբ մեռեր է ան :

ԿԼԷՈ. Ո՞վ ծայրագոյն անվստահ սեր : Ո՛ր են այն սուրբ ամաններն
Որ զուն պէտք է լեցընէիր դաւնակըսկիծ արցունքներով :

Հիմա ես պարզ կը տեսնեմ, պարզ կը տեսնեմ ֆուլվեոյ մահէն ,
Թէ իմ ինչպէս պիտ' ընդունուի :

ԱՆՏ. Այ մի՛ վիճիք , պատրաստ եղիք
Մըտադրածնե՛րըս գիտնալու , որոնք հաստատ են կամ կ'իյնան ,
Ինչպէս որ դուք խորհուրդ տաք : Յանուն Արակին որ Նեղոսի
Յեկին կուտայ բեղմնաւորում , հոսկէ կ'երթամ ես քու դիւնորդ՝
Սպասաւորդ , յարդարելով խաղաղութիւն կամ պատերազմ՝
Ինչպէս որ քու հաճոյքդ ուզեն :

ՎԼԵՌ. Կտրէ կապե՛րքս , Շարման ,
Բայց թող մընայ : Ես շուտ կըզգամ տըկար ու լաւ : Նոյնօրինակ
Է սիրելն Անտոնէոսի :

ԱՆՏ. Իմ թանկագին թագուհիս .
Գաղղիցուր ալ . և տուր ուղիղ վըկալութիւն անոր սիրոյն
Որ պատիւով դատաստանի կը կենայ :

ՎԼԵՌ. Այդպէս ըսաւ .
Ինծի ֆուլվեա : Կը խնդրեմ , անդին դարձիք , արցունք թափէ
Անոր համար , յետոյ ինծի հըրածեշտի ողջոյնըդ տուր ,
Ու ըսէ թէ Եգիպտոսին են արցունքներդ : Տեսնեմ , ընտիր
Կեղծողական մէկ տեսարան մը դերխաղա՝ , ու կատարեալ
Պատիւի գործ զայն երեցուր :

ԱՆՏ. Պիտի արիւնըս բորբոքես ,
Այ հերիք է :

ՎԼԵՌ. Գեու աւելի լաւն ընելու կարող ես . բայց առ աղէկ
Յարմարցուցիր :

ԱՆՏ. Հիմա կ'երգնում թըրիս վըրայ . . .

ՎԼԵՌ. Եւ ասպարիդ :
Բարեբրում մ'ալ . բայց լաւագոյնը դեռ աս չէ՛ս Նայէ՛ , ինչդրեմ՝
Շարման . ինչպէս այս Հեղբելեան Հուովմայեցին կը վայլեցնէ
Իր փրփրած կատգութիւնը :

ԱՆՏ. Կը թողում Ձեզ , կ'երթամ , տիկին :

ՎԼԵՌ. Ազնուակիրթ տէ՛ր , միայն մէկ բառ :
Պարոն , դո՛ւք և ես պէտք է բաժնուրէնք , բայց բանն աս չէ ,
Պարոն , դո՛ւք և ես սիրած ենք զիրար , բայց գործն հոդ չէ :
Առ առե՛նը դուք քաջ գիտէք : Բան մըն է որ կ'ուզէի . . .
Օ՛ մոռացումըս բուն իսկ Անտոնիոս մը դարձեր է
Եո միտքս ամբողջ մոռցունք է :

ԱՆՏ. Ձեր վեհաշուք Տերութիւնը
Թեթեւութիւնն իրեն ի սպաս բըռնած չըլլար , պիտի Ձե՛զ իսկ
Նըկատէի թեթեւութիւնն անձնաւորեալ :

ՎԼԵՌ. Ա՛հ քրտնազա՛ն
Աշխատանք է այսպիսի թեթեւութիւն կրել բեր սրտին
Այնքան մօտիկ որքան կը կրէ գայս Կէտպատրաս : Բայց ինձ ներող
Եղիք , պարոն , Քթանի որ իմ վարմունքներըս ինծի մահ են ,
Երբ Ձեր աչքին լաւ չեն գար : Ձեր պատիւը Ձեզ կը կոչէ
Հոսկէ մեկնիլ : Անոր համար դուք Ձեր ականջը խուլցուցէք
Անարգաստ իմ խօլութեանս , ու թող աստուածք Ձեզ հետ ըլլան :

Ձեր թուրին վրայ նըստի գահին՝ յաղթութիւն , ու ողորկ
Յաջողութիւն Ձեր ուրբերուն առջև փըռուի :

ԱՆՏ

Երթանք , օ՛ն :

Մենք այնպէս կը մընանք ու կը հեռանանք որ թէև գուն
Հոս կը կենաս , ինձ հետ կ'երթաս , ու ես հոսկէ սուբալոյս իսկ
Քեզ հետ կը մնամ : Օ՛ն , երթանք :

Յեասաճ Դ. — Հոռոմ — Կեսարի սուր կը սեցնեմ
Հակաաւիտ Կեսար , մամսկ մը կարգալով ,
Լեպիտոս , ու իրենց հեծելորդներ :

- ԿԵՍ. Կընաք տեսնել , Լեպիտոս , և յետ այսու տեղեակ ըլլալ
Թէ Կեսարի բնիկ ընդարոյս մղութիւն չէ առել մեր մեծ
Մըցակիցը : Աղքատներին լուրն առ է : Չուկ որսալու ,
Գինարուքի կը պարապի ու լամպարները գիշերուան
Կը հասցընէ խաղ-ինձիողով : Ա՛չ աւելի առնական է
Քան Կլեոպատրա , և ոչ անկէ կանացի է Պտղոմեոսի
Թագուհին : Հազիւ թէ ունկընդրութեան ժամ տըւեր է
Եւ կամ շընորհ ըրեր իր միտք բերելու թէ ընկեր ունի :
Գու՛ք ասոր մէջ պիտի գտնէք մարդ մը որ՝ պատկերացոյցն
Է համօրէն թերութեանց որոնց մարդիկ կը հետեւին :
- ԼԵՊ. Պէտք չէ խորհիմ որ բաւական յոռութիւններ կան մըթագնող
Իր բոյոր բարի կողմերն : Իր քով թերոյթք այնպէս կը թուին
Ինչպէս բիծները երկընքի — ալ աւելի հըրափալ
Գիշերուան սեւութեան քով , ժառանգական յաւէտ քան թէ
Ըստացիկ , բան մը զոր չի՛ կրնար փոխել քան թէ կ'ընտրէ :
- ԿԵՍ. Գու՛ք չափազանց թոյլատու էք : Պահ մը շնորհնք թէ ծուռ բան չէ՛
Պտղոմեոսի անկողին վրայ տապալուկիլ , զուարճալիքի
Մը փոխարեն տերութիւն մը պարգևեւել , գերիի մ'հետ
Հաւասար նըստիլ ու փոխնիփոխ գաւաթ պարպել , ցորեկ լուսուն
Փողոցները գլորալիլ և կուռփի մըցման կենալ
Շառաններու հետ որ քրտիք կը հոսին : Ըսնք թէ
Այս ամէն իրեն վայլէ (զի հազուադիւս իրք պէտք է
Ըլլայ անոր խառնուածքը զոր այս բաները չեն կարող
Արատել) սակայն դարձեալ Անտոնիոս ո՛չ մէկ կերպով
Պէտք է չըմեղ ընէ իրեն ձախող կողմերն , քանի որ իր
Թեթեւութիւնն այնքան մեծ բեռ ու ծանրութիւն մեզ կրել կուտայ
Նեթ լոկ իր պարապոյ ժամերը տայ հեշտութեանց , կշտապիւնդ
Յափրանքն ու՝ սոխորներուն ցամբիլն ու ցաւ իրէ տուգանք
Կը պահանջեն փոխարէն , բայց վատնել այնպիսի ատեն
Ար թմրեկաձայն կը քաշէ զինքն իր հեշտանքէն , ու այնպէս բա՛րձըր
Կը գռէ որքան իր դի՛րքն ու մերն ալ , այսպսուիլ և
Ինչպէս մենք պատանիները այսպանել սպոր ենք , որոնք թէև
Խեղահաս , փորձառութիւնը զոր ունին՝ գրաւ կը զընեն :
Իրենց ներկայ հաճոյքին ու կըմբոսանունն ասով առողջ
Պատուով գէմ :

(Կը մտէ գոտորմբեր մը)

ԱՏա նոր լուր :

ԼԵՊ.

ՊՏԳՄ.

Ձեր հրամաններն կատարուեցան .
Եւ ամէն ժամ, վեհճրդ կեսար, պիտի ստանանք լուր թէ ինչպէս
կ'երթան գործերն : Պոմպէ հըզօր է ծովու վրայ , և կ'երեւի
Սիրուած է աննցմէ որ լոկ կեսարի աՏն ունէին
Սրտերնուն մէջ : Գժգոհները նաւակայքերը կը դիմեն ,
Եւ մարդոց բերանը խօսք կը շրջի թէ անիրաւուած է ան սաստիկ :

ԿԵՍ.

Ես գիտնալու էի այդ քանն : Նախաւոր
Իրաց կարգին մէջ ուսուցուած է մեզի թէ ան որ է՝
Փափաքուած է մինչև ան եկած հասած է լինելու ,
Եւ ետ զարկած նուազած մարդը , սէր չի գտած մինչև սիրոյ
Ա՛լ անարժան , կը սկսի պատկառ ազգել , երբ իր պակասը
Կը զգացուի : Սա մարմինը հասարակ , նրման տատան
Գրօշի մը առուին վըրայ , զուրկ ջուրերու ածման նուազման
Փոփոխումէն , մէկ մը յառաջ կ'երթայ մէկ մ'ետ , ինքզինքը
Հարժուձնով փըտեցնելով :

ՊՏԳՄ.

Կեսար , Ձեզի լուր կը բերեմ :
Մենեկրատ ու Մենաս , գոյգ մ'անուանի ծովահէներ
Ծառայ ըրած են ծովն իրենց , զոր կը վարեն կը հերձուեն ,
Ամէն տեսակ ողնափայտով . քանի քանի ջերմ՝ արշաւան
Խաւիտոյ հո՛ղը կ'ընեն . — ծովահայեաց սահմանները
Վրան խորհելով կ'արիւնհատին , ու տաքզըլուի տըզամարդեր
Կընդգզին : Նաւ մը դուրս ծայր չի կրնար աւալ , անմիջապէս
Կը բռնըւի , զի Պոմպէի լոկ անունը աւելի խիստ
Հարուած կուտայ քան թէ կրնար իր պատերա՛զմը
Գե՛մ դնողին :

ԿԵՍ.

Անտոնիոս , ձըզէ՛ հեշտոտ շուսայանքներդ :
Երբ դուն երբեմն Մոտենայէն ետ վանուեցար , ուր սպաննեցիր
Հիրտիոսն ու Բանան երկու հիւպատոսներն , գարշապարիդ
Քեզի սովը հետեւեցաւ , որուն դէմ՝ դրիր ոգորեցար —
Թեպէտ փափուկ կեանքով սընած — վարենիին կրել կրցածէն
Աւելի մեծ շարքաշուծեամբ . ձիուն մէյը դուն խըմեցիր ,
Ու դեղներես հոտած ջուր գոր անասունն իսկ հազալով
Կը մերժէր . քու փափուկ քիմքդ այն ժամանակ խելք կը դընէր
Ամենարիտ ցանկին վըրայ ամենակոշտ լիբիկին :

Այո՛ , նրման դուն եղնիկին , երբ ձիւնն համակ դալարիքը
Կը վերմակէ , ծառին կեղեւն ըրիր ճարակ . Ալպիանց վըրայ
Լուր ելաւ վրայ թե դուն կերար այլանդակ ձուկ , որուն նայեն
Իսկ նոզմանքէ կը մեղցընէր , և այս ամէնն — վէրք է պատուիդ
Որ հիմա ես աս կը խօսիմ — այնպէս արի գորականի
Պէս դուն տարիր , որ երեսըդ թեթեւ մը իսկ չըվըտիտցաւ :

ԼԵՊ.

ԿԵՍ.

Մե՛ղք , մե՛ղք իրեն :
Թող չուտ իրեն ամթանքներն մըղեն տանին
Ձինքը Հըռոմ : Ատեն է որ մենք երկուքնիս ինքըզինքնիս
Յուցնենք մարտի ասպարէզը : Եւ թող առ այդ իսկոյն խորհուրդ
Մեկ գումարի : Պոմպէս յառաջ կ'երթայ մեր հեղգուծեամբ :

ԼԵՊ. Վաղը, հետք, պատրաստ կ'ըլլամ Ձեզ տալ ճշգրիտ տեղեկութիւն՝
Ինչ հայթայթանք կրնամ ընել թէ՛ ծովու վրայ, թէ՛ ցամաքի,
Ներկայ ժաման զէմը գալու :

ԿԵՍ. Նոյնը նաև իմ գործս է : Մընաք բարեաւ : Մինչև այդ զիմաւորու՞մ

ԼԵՊ. Ցէր իմ իշխան : Նոյն՝ ժամանակ ինչ որ հասնի Ձեր գիտութեան
Շարժումներու վըրայ հոս հոն, պիտի խնդրեմ որ զիս հաղորդ
Ընէք անոր :

ԿԵՍ. Բնաւ տարակոյս մի՛ ունենաք : Ես աս իմ պա՛րտքըս
կը ճանչնամ : (կը ԲԵՂԻՆ)

Տեսարան Ծ. — Ազիւսանդրիս

Կլեպատոսայի պալատը

Կը մտնեն Կլեպատոս, Ծարմիան, Իուսու եւ Մարդիան

ԿԻԵՌ. Շա՛րմիան :

ՇԱՐ. Տիկին ,

ԿԼԵՌ. Հա՛, հա՛.

Մանրագոր*) արուէր ինծի խմելու :

ՇԱՐ.

Ինչո՞ւ , Տիկին :

ԿԼԵՌ.

Որ քունի մէջ

Անցընեմ ժամանակի այս մեծ վիճն էրս Անտոնիոս բացակայ է :

ՇԱՐ.

Գուք շափազանց կը խորհիք անոր վըրայ :

ԿԻԵՌ.

Օ՛հ , ի՛նչ մատնութիւն

Ո՛չ այդպէս . յուսամ , տիկին :

ԿԼԵՌ.

Հոս եկուր դուն , ներքինի Մարդիան :

Ձեր Տէրութեան

ՄԱՐԴ.

Հրամանն ի՛նչ է :

ԿԼԵՌ.

Հիմա լըսել չէ՛ քու երգըդ : Ներքինիի մ[՞]

Ունեցածը ինծի հաճոյք չի զգացընելը : Բազդ ունիս որ
Անեքրմաւոր ըլլալովըդ , քու աւելի ազատ խոհերդ
Եզիպտոսէն դուրս չեն պանար : Աւնի՛ս սիրոյ ըզգացումներ ,
Այ՛, տիկին ազնուասիրտ :

ՄԱՐԴ.

Իրօ՞ք :

ԿԼԵՌ.

Ոչ թէ իրօք, Տիկին, ո՛չ, զի կարող չեմ ընել բան մը որ պատուի դէմ
Ըլլայ իրօք ընելն ալ : Սակայն ունիմ կատարելիզգացմունքներ
Ու կը խորհիմ Արեւին հետ Աստղիկին գործ դըրածին :

ԿԼԵՌ.

Օ՛, Շարմիան, ո՞ւր կը կարծես

Քէ հիմա է անիկա : Ոտքի վրայ է թէ կը նստի ,
Կամ կը քալէ . կամ իր ձիուն վըրան է : Ո՛չ երջանիկ
Երիվար , որ Անտոնիոսն ունիս բնու : Քաջ՛ վարուէ՛, ձի՛ ,
Ձի գիտե՛ս թէ զո՞վ կը տանիս — կիսատուսը այս աշխարհիս ,
Սաղաւարտն ու զէնքը մարդոց : Խօսելու վրայ է հիմա կամ
Կը մըմնչէ՛ , ու՛ր է արկեօք հին Նիզոսի իմ օճըս՝
Ձի առ անու՛նը կուտայ ինձ : Հիմա ես զիս ամենահշտ

*) Mandragora, քնքեր բուսակ մը ծագմամբ հարաւային եւրոպայէ , յետոյ Անգղիա
բերուած եւ բուսցուած :

Թոյնով մը կը սնուցանեմ: Վըրսն խորհի, ես որ թուխ եմ
 Արեգին սիրատարիկ կըծուճներով, ու խորապէս
 Խորշումուած ժամանակէն: Լայնաճակատ զու կեսար,
 Երբ հոս էիր գեռ երկրիս վրայ, Ինքնախիչ համար ըստի
 Պատու էի, և մեծ Պոմպէ ոտքի կեցած՝ յօնքերու մէջ
 կը ճարակէր իր աչքերը, հոն իր նայուածքը խորըսխած
 Պահել կ'ուզէր, ու հոգի՛ն աւանդել իր հոգիին նայլէն:

ԱԼԷՔՍ. Ազրո՛յն, վե՛հ իշխողդ Եգիպտոսի:
 ԿԼԷՌ. Ա՛րշափ

Աննըման ես Անտոնետոսի, սակայն անոր քովէն գալուդ,
 Քեզ այդ մեծ դեղն իր գոյնովն ոսկեգօծած է կարծես.
 Ինչպէ՛ս կ'երթայ իմ քաջարի Անտոնետոսը:

ԱԼԷՔՍ. Վերջին բանն որ ան ըրաւ, սիրեցեալըդ թագուհի,
 Համբո՛յր դրոշմեց, քանկցս անգամ կրկնելէ ետք հուսկ համայր,
 Արեւելեան այս մարգարին — իր խօսքերը՝ սիրտըս գամուած՝
 Դուրս չէն գար:

ԿԼԷՌ. Լըսողութիւնս պէտք է անկէ կորզէ հանէ:

ԱԼԷՔՍ. Ազնի՛ւ ընկեր, ըսաւ ինծի, "Գնա ըսէ, հաստատասիրտ
 Հռոմայեցին այս գանձն ոտքէի կը յըղէ
 Մեծանուն Եգիպտոսի թագուհիին, որուն ոտից
 Առջև՝ զոյգըն այս նըւէրին իբր յարգարու՛մ, քանի՛ քանի՛
 Պետութիւններ պիտի կըցեմ՝ մեծափարթամ իր գահին:
 Տիրուհի՛ պիտի կոչէ զինքն համօրէն Արեւելքը,
 Ըսէ՛ իրեն՝: Աւ գլխովը նըշան ըրաւ, ու Եանորէն
 Նլու հեծաւ երկվար մը, չոր՝ աճառուտ՝ ասպարհնուած,
 Ար խըխնջեց այնպէս բարձր որ իմ ըսել ուզածներս
 Անանորէն պապանձեցուց:

ԿԼԷՌ. Ի՞նչ, տրտում էր ան թէ զըւարթ:
 ԱԼԷՔՍ. Նըման տարւոյն այն առենին երբ մէջտեղն է տաքի, ցուրտի
 Եայրերուն, ո՛չ տրտում էր ան ո՛չ զըւարթ:

ԿԼԷՌ. Ա՛, բարեկէլու
 Բարբի խոնուածք, միտ դիր անոր, ազնիւ Շարմեան,
 Ամբողջ մարդն է ատ, բայց խնդրեմ, միտ դիր անոր Տրտում չէր ան
 Ձի ճառագել կ'ուզէր անոնց վրայ որ անկէ՛ իրենց նայուածքը
 կը ձեւեն, զըւարթ չէր ան որ կը թուէր ըսել անոնց
 Թէ Եգիպտոս կը մընայ միտքն և ուշը՝ ուրախութեանը
 Հետ մէկտեղ, բայց երկուքին ճիշդ մէջտեղը: Ա՛հ երկնային
 Խոնուորդ բարի: Ըլլաւ տրտում, ըլլաւ զըւարթ, երկուքին ալ
 Բուռըն թափն այնպէս քեցի կը վայլէ, որպէս ուրիշ
 Աջ մէկ մարդու: Հանդիպեցա՛ր իմ սուրհանդակ հանածներու:

ԱԼԷՔՍ. Այո, տիկին, քըսան տարբեր պատգամներ: Ինչո՞ւ այդպէս
 Խուռն իրարու ետեւէ:

ԿԼԷՌ. Ա՛վ որ ծընած ըլլայ այն օրն
 Ար ես մոռնամ մարդ զրկելու Անտոնետոսի, մուրդող քաղքատ
 Պիտի՛ մտնէ հողը ան: Թագուհի՛ ու մելան բեր, Շարմեան:
 Բարի եկար, ազնիւրդ իմ Ալէքսաս: Շարմեան, երբէ՛ք
 Սիրած եմ ես կեսարն այսպէս:

ՇԱՐ. Ա՛ այն արի կեսարը:

ԱԼԵՌ՝ Մէկ մ'աւ այդ կերպ շեշտ դընելուդ թող կոկորպը կենայ խզէ ։
 Ըսէ՛ սրի՛ Անտոնիոս ։
 ԸՆԲՐ՝ քահանայն հետար ։
 ԱԼԵՌ՝ Իսիս վրկա՛յ ։

Ահա անկողնը կ'արհեստմ, եթէ նորէն Ահարի Հես
 Համեմատես այրերու մէջ ընտրելագոյն իմ այրիս ։
 ԸՆԲՐ՝ Ըզնիս ներում շնորհեցէք ։ Չեր եղանակն է որ կ'երգեմ ։
 ԱԼԵՌ՝ Իմ խա՛կ օրերս ։ Երբ հասունցած շէր դատումրս Ի՛նչ պար կ'ըլլար
 Իմ արիւնքս ։ եթէ հիմա այն ստեղծուան պէս ըսէի ։
 Թայց օ՛ն , երկանը ։ Թուղթ ու մեյան բեր ինձի ։ Ան ամէն օր
 Պէտք է ստանայ մէկ նոր զգոյն , ապա թէ ոչ՝ ես Եգիպտոսն
 Անմարդի կը դարձնեմ ։

(Կը Վէ՛րն)
 Թարգմ. Գ. ՓԱՌՆԱՆԱՆ

(Շարունակելի)

ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Պայքարը՝ քաղաքարթութեանն ու վայրենութեանն միջեւ . եւրոպական ազատ մտքի եւ այլատեսքած Ասիականութեան մտէ՛ր ոգւոյն միջեւ . պայքար դարատր ու անոջ , որուն ամենէն քսամենելի եւ վսեմ գրուագործին մին եղաւ Ատանայի օղբերգութիւնը . կը շարունակուի միշտ , մեծ տագնապի մը սուր ու վատ ստատկութեանն յետոյ՝ հիմա խուզ ու դանդաղ խառնաշփոթութեան մը մէջ . ու պիտի շարունակուի մինչեւ որ Ռեմիզը վերջնապէս յաղթէ Ահրիմանին ։

Աւ նորէն , այդ պայքարին մէջ , լոյսին համար կուտողներուն առաջին շարքը , խեղճ ու սքանչելի Հայն է որ կը տեսնենք ։ Արիւնլուայ , Չղակտոր , Կանին լըսուած , ամէն կերպ վատագնորով պաշարուած , նորէն ան է որ կը ներկայացնէ յառաջամարտիկ գունդին գլխատր ուսժիւրն մէկը , եթէ ոչ գլխատրը ։ Կելիկեան հողին վրայ հայ արեան հեղեղման կաքմիք լոյսովն է որ աշխարհ օծնաւ , եւ ազատական թուրքերուն իսկ ամենէն անկեղծները ըմբռնեցին թէ՛ նոր ըսուած բեծիմին մէջ ինչքան մեծ չափով կենդանի կը մնար ինն բեծիւր , հին բարբարոս մտայնութիւնը , — եւ հայ չարչարանքի այդ յիշատակարանը՝ վայրագօրէն ապաղուցանելով երբեմնի խառնանքեան պէտքը , պիտի նպաստէ անշուշտ Չարիքին դէմ մղուած մարտին առեւի արագ հին առեւի հինմանկայ յաղթանակ մը ապահովելու ։ Աղէտքէն ի վեր , հայ ցեղին ամբողջ կեանքը , գործը , ճիւղը՝ Արշարութիւն պահանջող աղաղակի մը մէջ կ'ամփոփուի . իբր ըլլոր ուսժիւր , իբր ըլլոր բերանները , իբր պատրիարքը , ազգային ժողովը , մատուլը , իբր խորհրդարանական ներկայացուցիչները , իբր

կուսակցութիւնները կը պահանջեն սուտի , խարդախութեան , կողմակցութեան հին քաղաքականութեան մէկզքի դրուելը , աւագակային ու քաղանական բարքերու սանձումը , մարդկային արժանապատուութիւնն արատաւորող հրէշներու պատուհասումը , այսինքն ամէն ինչ որ անհրաժեշտ է՝ ոչ թէ միայն Հայուն լոկ ցեղային շահերը պաշտպանելու , այլ մասնաւոր Օսմանեան պետութեան իսկական վերանորոգման համար ։ Իրենցիւ մասնաւորական ազատականներու ամբողջ աշխարհը քանի մը ցանցաւ գեղեցիկ բացառութիւններէ զատ՝ փոխանակ այդ անաւոր աղէտքին սաղորդներուն հանդէպ որոշ ու անվերապահ զարդարի եւ զոհերուն նկատմամբ ասպիտակակ պայծառ համակրութեան մը դիրքն առնելով ինքզինքը փառաւորելու եւ պետութեան մէջ՝ ազատականութեան գլխատր սպասարկուն ու մարտիկը ինքն իսկ ըլլային ապացուցանելու , խորհուրդներով , անվերանսն , ժողաւոր քաղաքականութեան մը մասնաւորներուն մէջ , Հայ մըն էր , Պապիկեանը , որ միմայն իր ամբողջ յիտակ ու քաջ հոգիին շարունակէ գեղեցիկութեամբ՝ մէկ հարուածով կ'աւազուէր այդ փոքրոգի քաղաքականութեան ցանցը , եւ ստիպելէ զամենքը ճշմարտութիւնը խառնովանելու , իբր ձեռքովն իսկ բարոյապէս լիովին պատժելի ամբողջ աշխարհի աչքերուն առջեւ՝ բուն ուրախութեան մէջ , եւ արժանապատու Արշարութեան մեծ ներոսներու ախեղբայական Տաճարին մէջ իբր անդրին ունեւնալու ։ Այսօր , Հայ մըն է զարթնալ . Դուրեան պատրարքը , որ կը լրացնէ ինչ որ Պապիկեան սկսած էր . բարոյական պատմութէն յետոյ կը պահանջէ իսկական պատուհասումը շարագործներուն . իբր պատճառաւորութեամբ ու ամուր հրաժարականը մեծ արարք մըն է , արարք մը որով անգամ մը եւս Հայութիւնը՝ այդ պետին ձեռքով՝ Արշարութեան ճամբան մատնանիչ կ'ընէ Օսմանեան պետութեան ճակատագրիկը ներխառնէր վարդուհանուր ։